

РЕШЕНИЕ

№ 3481

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1248** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс АПК.

Образувано е по жалба на адв. Р. М., като пълномощник на Н. В. М. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на кмета на район „С.“, Столична община да се произнесе по Молба – декларация с вх. №РСР22-ГР94-29/13.01.2022г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния мълчаливия отказ и моли съда да го отмени и да върне преписката на кмета на район „С.” и на основание чл.174 АПК да определи срок за произнасяне по подаденото заявление за заверка на Молба – декларация за извършване на обстоятелствена проверка по чл.587 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Чрез процесуалния си представител адв. М. прави искане да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът - КМЕТ на район ”С.”, Столична община (СО), оспорва жалбата. В писмено Становище, дадено със съпроводителното писмо с вх. №5177/11.02.2022г. поддържа, че не е налице твърденият мълчалив отказ за заверка на Молбата – декларация от 13.01.2022г., тъй като с писмо с рег. №РСР22-ГР94-41/17.01.2022г. на жалбоподателя са били дадени указания за отстраняване на нередовности в заявлението при описание на имота за който се извършва проверката. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото,

приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице с правен интерес и в преклузивния срок за оспорване на мълчалив отказ, установен в чл.149, ал.2 АПК.

Съгласно приложимата норма на чл.57, ал.2 АПК административният акт по чл.21, ал.2 и ал.3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. В настоящия случай административното производство е било образувано по подадена Молба – декларация, регистрирана при ответника с вх. №РСР22-ГР94-29/13.01.2022г. Кметът на район „С.“ е бил сезиран с искане да удостовери дали за изрично и изчерпателно посочените имоти с идентификатори 68134.507.849, 68134.507.849.1, 68134.507.849.2 и 68134.507.849.3, с административен адрес на ул. „259^{-та}“ №1, има съставени актове за общинска собственост. Срокът за извършване на исканата административна услуга е изтекъл на 20.01.2022г. – четвъртък, присъствен ден след която дата е започнал да тече едномесечният срок за оспорване на мълчаливия отказ на кмета на район „С.“. Този срок е изтекъл на 20.02.2022г. и следователно подадената на 04.02.2022г. жалба с вх. №4241 е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Със Заявление рег. №РСР22-ГР94-29/13.01.2022г. административният орган е бил сезиран с искане за издаване на документ от значение за признаване на права - административна услуга по смисъла на §1, т.2, б.”а” от Закона за администрацията (ЗА) във вр. чл.21, ал.3 АПК и §8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587, ал.2 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при което административният орган удостоверява единствено факта, дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка относно владението и изтеклата придобивна давност и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаването на нотариален акт е нотариусът. В производството по извършване на административна услуга релевантният факт е дали за конкретния имот (в случая поземлен имот с идентификатор 68134.507.849 от КК и построените в него сгради с идентификатори 68134.507.849.1, 68134.507.849.2 и 68134.507.849.3) е съставен АОС по реда на ЗОБС. Извършването на административната услуга обхваща издаването на акт, с който се удостоверява само този факт, като в тежест и отговорност на ответника – кмет на район „С.“, е да извърши изследване актуван ли е имотът като общински. В тежест на административния орган е и идентифицирането на имота съобразно действащия и предходните регулационни планове доколкото тези планове се съхранява именно в районната администрация.

В случая имотите са еднозначно индивидуализирани с данните от Кадастралната карта и кадастралния регистър, както и с посочване на административния адрес на който се намират. С разпоредбата на чл.59, ал.1 ЗОБС е въведено императивно задължение за общинската администрация да състави нови актове за общинска собственост при влизане в сила на кадастрална карта за имотите - общинска собственост, в които се посочват номерът и датата на предходно съставените актове за общинска собственост. Според разпоредбата на ал.3 на чл.59 ЗОБС номерът и датата на новосъставените актове по ал.1 и ал.2 се отбелязват и в

предходно съставените актове и в съответните регистри. При това идентифицирането на имота според данните от регулационния план следва да бъде извършено от районната администрация и съответно да се удостовери вещния му статут.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че няма данни в срока за произнасяне административният орган да е уведомил жалбоподателя М. за несъответствие при описанието на имотите според действащия регулационен план. По делото е представено писмо с изх. №РСР22-ГР94-41/17.01.2022г. за което не се твърди и не са ангажирани доказателства да е било изпратено на М.. Този факт обаче е без значение за изхода на спора, тъй като както беше отбелязано имотите за които се иска удостоверителното изявление, че не са общинска собственост, са ясно и еднозначно индивидуализирани чрез техния идентификатор от КККР.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че мълчаливият отказ на кмета на район „С.” по Заявление рег. №РСР22-ГР94-29/13.01.2022г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за извършване на исканата административна услуга.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят се дължат разноски. Съдът намира за доказани разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса. Недоказан по делото остава размерът на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/Об.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индигирани копия (какъвто е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и има своето значение само за тях като страни по този договор. Същият не

може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 и ал.3 и чл.174 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. В. М. от [населено място], МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на кмета на район „С.“, Столична община да се произнесе по Молба – декларация с вх. №РСР22-ГР94-29/13.01.2022г.

ИЗПРАЩА административната преписката на кмета на район „С.” за извършване на исканата административна услуга, в 7-дневен срок от получаването ѝ, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА кмета на район „С.”, с адрес: 1202 С., [улица]“, да заплати на Н. В. М., ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по адм. дело №1248/2022г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова